Polski Związek Głuchych wobec problemu głuchoty i uzależnień oraz działań prowadzonych na rzecz osób z problemami uzależnień.

Hermetyczność środowiska osób niesłyszących stanowi istotny wpływ na sposoby rozpoznawania i leczenia rożnego rodzaju uzależnień.

Ostatnie 30 lat działalności Polskiego Związku Głuchych ,poza podstawowymi dziedzinami , ukierunkowane zostały na rozwiązywanie problemów uzależnień, głównie uzależnień od alkoholu, taki bowiem problem został zdiagnozowany.

Jedną ze znaczących form zapobiegania uzależnieniom było prowadzenie edukacji młodzieży i dorosłych w ponad 240 placówkach w całej Polsce.

Z diagnozy próby rozpoznania problemu w środowisku niesłyszących, wymienić można kilka przyczyn sprzyjających wchodzeniu w uzależnienia:

- Brak akceptacji narodzin głuchego dziecka przez słyszących rodziców, bo to oni często w alkoholu szukają pocieszenia,
- Dziecko głuche dorasta więc w rodzinie nadmiernie pijącej,
- Występuje brak możliwości porozumiewania się w rodzinie,
- Osoba głucha poszukuje akceptacji wśród słyszących, poprzez wspólne spożywanie alkoholu, który „ułatwia" komunikację niewerbalną,
- Ucieczka w alkohol przed problemami życia codziennego,
- U osoby niedosłyszącej, problemem jest niemożność określenia własnej tożsamości/ nie wie do jakiego świata przynależy do głuchych czy słyszących/.

Ze względu na hermetyczność środowiska osób niesłyszących, problem alkoholowy stanowi temat tabu, trudno jest przebić się przez mur milczenia całej rodziny. Bywa, że dopiero stosowanie przemocy w rodzinie przełamuje ten mur .

Polski Związek Głuchych poprzez swoich tłumaczy języka migowego zmuszony jest do prowadzenia takich działań, które przynajmniej złagodzą skutki nadmiernego picia alkoholu w rodzinie i to na tłumaczach języka migowego spoczywa obowiązek właściwego pokierowania osoby z problemem alkoholowym oraz otoczenie opieką członków ich rodzin.

Główne działania podejmowane przez PZG to :

- Przeprowadzenie szkoleń dla tłumaczy języka migowego, pracowników PZG, z zakresu wstępnego rozpoznania problemu i kierowania osób potrzebujących wsparcia do właściwego specjalisty,
- Organizowanie spotkań indywidualnych z psychologiem, terapeutą od uzależnień,
- Współpraca z komisjami ds. rozwiązywania problemów alkoholowych,

- Prowadzenie w ramach PZG punktów konsultacyjnych ds. uzależnień, finansowanych ze środków budżetu miast i powiatów,
- Prowadzenie edukacji/ terapii/ indywidualnej i grupowej dla członków rodzin,
- Organizowanie turnusów terapeutycznych dla osób uzależnionych i członków ich rodzin,
- Zapewnienie obsługi tłumacza języka migowego, który uczestniczył w terapii przez cały okres jej trwania,
- Szczególne wspieranie dzieci i młodzieży z rodzin alkoholowych poprzez prowadzenie szkolnych zajęć wyrównawczych, zajęć ogólnorozwojowych,
- Zdecydowane działania zapobiegające przemocy w rodzinie, poprzez całodobową dostępność tłumacza języka migowego,
  Wymienione działania były prowadzone przez PZG od 1992r.

Obecnie prowadzone są głównie działania wspierające rodziny osób uzależnionych od alkoholu.

W ostatnich latach obserwujemy wśród młodzieży niesłyszącej używanie tzw. dopalaczy jak również sięganie po narkotyki miękkie. Problem dotyczy zwłaszcza młodzieży mieszkającej w internatach szkolnych, ze względu na ich skupienie w jednym miejscu .

Nadal prowadzona jest edukacja młodzieży szkolnej.

Tłumacze języka migowego uczestniczą w terapii osób uzależnionych poprzez:

- stałe wizyty i tłumaczenia dla osób hospitalizowanych,

- pomoc psychologiczną, która jednak nie jest terapią,

- współpracę z ośrodkami terapii uzależnień,

- współpracę z kościołem, bowiem w niektórych przypadkach osób uzależnionych, silnym argumentem do podjęcia terapii jest złożenie przysięgi w kościele.

Jednakże wszystkie te działania są półśrodkami, nie zapewniającymi pełnego uczestnictwa osoby niesłyszącej w terapii indywidualnej ani grupowej.

W oparciu o nasze wieloletnie doświadczenia można stwierdzić, że rozwiązywanie problemów uzależnień w środowisku niesłyszących jest ogromnie trudne. Rozmowa z psychologiem powinna się przecież odbywać w 4 oczy a nie 6, dlatego też wskazane jest aby terapię prowadził psycholog z bardzo dobrą znajomością języka migowego ale i psychiki człowieka niesłyszącego.

Każdy terapeuta powinien znać język migowy , lub terapeutą powinna być osoba niesłysząca bądź z wadą słuchu, bo to w optymalny sposób rozwiązałoby problem w komunikowaniu się podczas rozpoznawania problemu czy terapii.

Powinna być prowadzona edukacja w każdej grupie wiekowej, bez względu na to czy uzależnienia występują czy nie, bo tylko przekazywanie ciągłej informacji o określonej tematyce pozwoli na zakodowanie w pamięci niebezpieczeństwa jakie noszą wszelkiego rodzaju uzależnienia.

W maju br. podpisane zostało, pomiędzy PARPA, ZG PZG,O/Mazow.PZG i miastem stołecznym Warszawa porozumienie dotyczące organizacji oferty pomocy psychologiczno-rehabilitacyjnej dla osób głuchych szkodliwie pijących alkohol oraz uzależnionych od alkoholu.

Szkolenia terapeutów rozpoczęły się 27 maja br. i trwać będą do 8 grudnia 2013r.

Możemy zatem stwierdzić, że pierwotnie stawiane wnioski w zakresie przygotowania merytorycznej kadry do prowadzenia terapii osób głuchych , są realizowane.